

PIANISTUL BAROC

PREVIZUALIZARE

GRAFOART

CUPRINS

Johann Sebastian Bach (1685-1750)

Menuet în sol minor	Album pentru Anna Magdalena Bach, BWV Anh. 115	7
Menuet în sol major	Album pentru Anna Magdalena Bach, BWV Anh. 116	8
Joc din cimpoi în re major.	Album pentru Anna Magdalena Bach, BWV Anh. 126	9
Poloneză în sol minor	Album pentru Anna Magdalena Bach, BWV Anh. 119	10
Aria „So oft ich meine Tobackspfeife”	Album pentru Anna Magdalena Bach, BWV Anh. 515	10
Preludiu în re minor	Mici preludii și fugi, BWV 926.	11
Preludiu în fa major	Mici preludii și fugi, BWV 927.	13
Mic preludiu în fa major.	BWV 928.	14
Preludiu	Partita nr. 1 în si bemol, BWV 825	16
Mic preludiu în mi major	BWV 937.	18
Preludiu în do minor („Lautenpräludium”)	Mici preludii și fugi, BWV 999.	20
Mic preludiu în mi minor	BWV 938.	22
Mic preludiu în re minor	BWV 940.	24
Fughetta în do minor	BWV 961.	25
Fuga în do major.	BWV 953.	27
Invențiunea nr. 6 în mi major	BWV 777.	30
Invențiunea nr. 8 în fa major	BWV 779.	32
Invențiunea nr. 9 în fa minor	BWV 780.	34
Invențiunea nr. 10 în sol major	BWV 781.	36
Invențiunea nr. 14 în si bemol major.	BWV 785.	38
Invențiune în do major	BWV 772.	40
Invențiune în re minor.	BWV 775.	42
Invențiune în la minor	BWV 784.	44
Suita franceză nr. 6 în mi major.	BWV 817.	46
Preludiu și fuga în do major	Clavecinul bine temperat I, BWV 846.	50
Preludiu și fuga în fa minor	Clavecinul bine temperat II, BWV 881	56
Fuga în mi minor.	Clavecinul bine temperat I, BWV 855.	63
Preludiu în sol minor	Clavecinul bine temperat I, BWV 861.	65
Preludiu și fuga în si bemol major	Clavecinul bine temperat I, BWV 866.	67
Preludiu și fuga în re minor	Clavecinul bine temperat II, BWV 875	72
Preludiu în re minor	Clavecinul bine temperat I, BWV 851.	77
Preludiu în sol major.	Clavecinul bine temperat I, BWV 860.	79
Preludiu în sol major	Clavecinul bine temperat II, BWV 884	81
Fantezie în do minor.	BWV 906.	84
Gavotte I, Gavotte II ou la Musette.	Suita engleză nr. 3 în sol minor, BWV 808	88
Sarabande	Suita franceză nr. 1 în re minor, BWV 812	90
Gavotte.	Suita franceză nr. 5 în sol major, BWV 816	91
Gigue	Partita nr. 1 în si bemol major, BWV 825.	92
Simfonia nr. 1 în do major	BWV 787.	94
Simfonia nr. 5 în mi bemol major	BWV 791.	96

Arcangelo Corelli (1653-1713)	
Sarabande în re minor	98

François Couperin (1668-1733)	
Les coucous bénévoles	99

Georg Friedrich Händel (1685-1759)	
Sarabande cu variațiune în re minor	100
Menuet în re major	101
Sarabande în re minor	102
Impertinence în sol minor	103
Fantezie în re minor	104
Ciaconă în do major	106
Ciaconă în re minor	108
Passacaglia în sol minor	112
Preludiu în sol major	116

Jean-Philippe Rameau (1683-1764)	
Micuța tamburină	117
Gâsca	119

Domenico Scarlatti (1685-1757)	
Arie în re minor	123
Sonata în re minor („Sonate pastorale”).	124
Sonata în la minor	126
Sonata în re minor	128
Sonata în do major	130
Sonata în fa major	132

Georg Philipp Telemann (1681-1767)	
Vite	135
Fantezia nr. 8 în sol minor	12 mici fantezii 137
Fantezia nr. 2 în re minor	12 mici fantezii 140
Arioso	143
Burlescă	143

PREFAȚĂ

Barocul a fost o perioadă de tranziție în istoria artelor cuprinsă între sfârșitul Renașterii și mijlocul sec. 18. Termenul de baroc desemnează noul stil apărut în arta apusului și centrului Europei, care, îndepărtându-se de tradiția și echilibrul specific Renașterii, cultivă libertatea și grandoarea formelor, bogăția ornamentației, libertatea și fantezia exprimării. Acest stil, care a părut ciudat în raport cu regulile artistice stabilite anterior și de aceea a fost denumit poate, cu acest termen peiorativ, a însemnat însă pentru întreaga artă universală o nouă etapă de creare a unor opere originale, în care imaginația creatorilor își dezvăluie pe larg măsura bogăției, grandorii.

În muzică, barocul a însemnat, de asemenea, apariția unor forme și genuri noi, o mai mare libertate și inventivitate. Barocul reușește prima sinteză în cultura muzicală vocal-instrumentală, turnând în forme noi, superioare, atât experiența muzicii vocale (monodia liturgică a cântecului gregorian, cântecul popular și coralul protestant), cât și experiența muzicii instrumentale populare și culte. Valorificarea cuceririlor polifoniei vocale și a înfloririi muzicii instrumentale dă barocului aureola unei luminoase perioade din istoria artei sunetelor.

După periodizarea lui M. Bukofzer, putem delimita barocul în trei momente:

a) faza de început, caracterizată prin înlocuirea treptată a muzicii corale polifonice cu omofonia cântecului solistic. Importanța acordată acestei voci superioare melodice, care iese în relief (tăcând totodată foarte inteligibil și expresiv textul literar pe care se baza), duce la apariția unor genuri și forme noi cum sunt opera, oratoriul, cantata etc. În același timp se produce și o înflorire a muzicii instrumentale, determinând apariția unor noi forme și genuri ale acesteia: concertul, *canzona da sonar*, sonata, suita etc. În lucrările compozitorilor vremii (Monteverdi, Cești, Cavali, Giovanni Gabrieli ș.a.) muzica dobândește noi coordonate tehnice destinate a sluji expresivității: discantul devine solist, basul acompaniator nu se mai scrie decât cifrat, armonia capătă din ce în ce mai multă importanță, apar o ritmică și o metrică variată, susținută de un tempo corespunzător, se caută gradații și efecte orchestrale, elemente de culoare și contrast;

b) faza mediană a barocului corespunde înfloririi muzicii de operă, baletului de curte, operei-balet. Aici se înscriu cu creații reprezentative francezii Charpentier, Cambert, François Couperin, Lully, englezul Purcell. O înflorire deosebită cunoaște și muzica instrumentală reprezentată în Germania de Pachelbel, Schütz, Kuhnau, iar în Italia de Vivaldi, Vitali, Alessandro și Domenico Scarlatti, Corelli. Acum încep să se contureze formele muzicale ciclice (*sonata da camera*, *sonata da chiesa*, suita, concertul instrumental, *concerto grosso*), care au la bază construcția monotematică, unitatea intonațională, la care se adaugă o bogată ornamentație a liniei melodice;

c) ultima fază a barocului, ce se desfășoară aproximativ între anii 1710-1750, desemnând marea sinteză creatoare realizată de Haendel și J. S. Bach. Acum se cristalizează și se teoretizează gândirea muzicală bazată pe tonalitate, sistemul tonal cu modurile major și minor. Se cristalizează teoria muzicală atât a polifoniei, cât și a armoniei în cadrul sistemului tonal, în lucrările teoretice semnate de Rameau (*Tratatul de armonie*) și J. J. Fux (*Gradus ad Parnassum*), dar și în cele practice, în cele două volume ale *Clavecinului bine temperat* de J. S. Bach. Aici se relevă noul tip de polifonie bazat pe funcționalitatea armonică. Tot acum se dezvoltă orchestra, ca un ansamblu de instrumente care capătă independență și importanță, scriindu-se lucrări în genuri și forme specific orchestrale.

În această epocă a barocului muzica face un pas hotărâtor spre evoluția sa viitoare, prin care va depăși cadrul bisericesc și al saloanelor, laicizându-se, devenind treptat destinată al marelui public.

Menuet în Sol minor

Din album pentru Anna Magdalena Bach, BWV Anh. 115

Johann Sebastian Bach

The image displays the musical score for the Minuet in G minor, BWV Anh. 115, by Johann Sebastian Bach. The score is written for piano in 3/4 time, featuring a treble and bass clef. It consists of five systems of two staves each. The music is in G minor and ends with a repeat sign and a fermata. A large diagonal watermark 'FRIVIZUALIZARE' is overlaid on the score.

Preludiu în Do minor ('Lautenpräludium')
Mici preludii și fugi, BWV 999

Johann Sebastian Bach

The musical score is presented in six systems, each with a grand staff (treble and bass clefs). The key signature is two flats (B-flat and E-flat), and the time signature is 3/4. The right-hand part (treble clef) is characterized by a constant eighth-note motion, often in a descending or ascending scale-like pattern. The left-hand part (bass clef) consists of a simple, rhythmic bass line with some rests, providing a steady accompaniment. The piece concludes with a final cadence in the right hand.

Preludiu și fuga în Do major

Clavecinul bine temperat I, BWV 846

Johann Sebastian Bach

The musical score is divided into five systems, each consisting of a grand staff with a treble clef and a bass clef. The first system begins with a treble clef and a common time signature. The second system continues the piece. The third system shows the beginning of the fugue with a treble clef and a common time signature. The fourth system continues the fugue. The fifth system shows the end of the piece with a treble clef and a common time signature. A large diagonal watermark 'PREVIU ALIARE' is overlaid on the score.

Preludiu în Sol major
Clavecinul bine temperat I, BWV 860

Johann Sebastian Bach

The musical score is presented in five systems, each with a treble and bass staff. The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 2/16. The first system begins with a treble staff starting on G4 and a bass staff starting on G2. The second system features a treble staff with a sixteenth-note pattern and a bass staff with a simple accompaniment. The third system continues the sixteenth-note pattern in the treble and a more active bass line. The fourth system shows a change in the treble staff's pattern. The fifth system concludes with a final cadence in the treble and a steady bass line. A large diagonal watermark 'PREVIEW JAJAJARE' is overlaid across the center of the page.